

ЩЪРКЕЛЪ

Щърко драгъ, щърко бѣлъ,
толкозъ дни си преживѣлъ
вредъ по нашитѣ мѣста,
край рѣкички и блата. —

Ала вече есенъта
брули жѣлтитѣ листа;
знамъ, не ще останешъ тукъ,
ще потеглишъ ти къмъ югъ.

Щърко шаренъ, добъръ пжтъ!
Ето птицитѣ летятъ;
днесъ ще отлетишъ и ти
съ тѣхъ къмъ топлиѣ страни.

Ала дойде ли априлъ,
ще пристигнешъ ти отъ Нилъ;
и тогава, щърко драгъ,
съ радость ще те срещнемъ пакъ!

Атанасъ Душковъ

НА УЧИЛИЩЕ

Мойтѣ мѣнички познати
пакъ сж ученици;
трудиха се цѣло лѣто
да пестятъ парици.

Ей млѣкарчето ни Христо,
вмѣсто съ двата гюма,
бърза спретнато и чисто
съ книжкитѣ по друма.

Онова момченце мило
съ бозовитѣ дрешки,

цѣло лѣто е носило
варъ и тухли тежки.

Ето малкото чираче,
що метѣше хана,
къмъ училището крачи
въ новичка премѣна.

Вестникарчета засмѣни,
продавачи малки,
днесъ сж всички наредени
съ книжки и писалки.

Веса Паспалеева

ПРОЩАВАЙТЕ!

Прощавайте, родни балкани
и бистри, студени потоци;
отново настѣпиха днитѣ
за книги, за трудъ и уроци!

Тамъ дето презъ топлото лѣто
ликувахме съ пѣсни въ балкана,
на спомена сладъкъ възторга
едничекъ въ душата остана.

И днеска следъ дълга почивка
отъ въздухъ балкански калени,

ний тръгваме съ чанти и книги
къмъ нашитѣ сгради свещени.

Тамъ веселъ учителътъ чака,
звънецътъ неспирно звѣни —
на нашето бждеще свѣтло
ковачи да бждемъ сами!

Прощавайте, родни балкани
и свѣжи зелени гори;
отъ днеска забравяме вече
немирства и луди игри!

Георги Хрусановъ